



SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
Rotel 060105

DOM
2018-11-27
Stockholm

Mål nr
M 1457-18

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Umeå tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2018-01-23 i mål nr M 2026-17,
se bilaga A

PARTER

Klagande

Opus Bilprovning AB, 556865-1342
Skattegårdsvägen 122
162 50 Vällingby

Ombud: Advokaten RB

Motparter

1. IB

2. Samhällsbyggnadsnämnden i Örnsköldsviks kommun
891 88 Örnsköldsvik

SAKEN

Klagomål avseende olägenhet i form av bullerstörning på fastigheten XXX i
Örnsköldsviks kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Mark- och miljööverdomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 1450785

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50 E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00–16:30

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Opus Bilprovning AB (bolaget) har i första hand yrkat att Mark- och miljööverdomstolen, med ändring av mark- och miljödomstolens dom, ska fastställa nämndens beslut. Bolaget har i andra hand yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska undanröja mark- och miljödomstolens dom och visa målet åter till nämnden för fortsatt handläggning.

IB har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

Samhällsbyggnadsnämnden i Örnsköldsviks kommun har medgett bolagets förstahandsyrkande.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Bolaget har anfört i huvudsak följande till stöd för sin talan. Det enda bullertest som har genomförts är nämndens, och det bullertestet visade en maximal ljudnivå om cirka 44 dB(A) inne i IB lägenhet. Det understiger riktvärdet 45 dB(A) enligt Folkhälsomyndighetens allmänna råd om buller inomhus (FoHMFS 2014:13). För att ljud under riktvärdet ska anses utgöra en olägenhet för människors hälsa krävs det särskilda omständigheter. Det föreligger inte några sådana omständigheter i detta fall. Tvärtom medför placeringen av IB bostad att de boende får acceptera större störningar än vad som annars hade varit fallet med tanke på bostadshusets närhet till E4:an. Sammantaget utgör inte bolagets testning av signalhorn en olägenhet för människors hälsa enligt miljöbalken.

För det fall utredningsmaterialet är otillräckligt ska målet återförvisas till nämnden för ny utredning. Vid upprepade tillfällen har nämndens bullermätning kritiserats, men har samtidigt lagts till grund för bedömningen. Det har inte heller skett någon kompletterande bullermätning. Det korrekta hade därför varit att återförvisa målet till nämnden för fortsatt utredning av bullernivåerna.

IB har anfört i huvudsak detsamma som i mark- och miljödomstolen.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Frågan i målet är om bolagets testning av signalhorn vid bilprovningsverksamheten utgör en olägenhet för de närboendes hälsa.

Med olägenhet för människors hälsa avses störning som enligt medicinsk eller hygienisk bedömning kan påverka hälsan menligt och som inte är ringa eller helt tillfällig enligt 9 kap. 3 § miljöbalken, MB. Störningen måste ha en viss varaktighet och objektivt sett innebära en olägenhet. Bedömningen ska utgå från vad människor i allmänhet anser är en olägenhet, men hänsyn ska tas till personer som är något känsligare än normalt (prop. 1997/98:45, Del 2, s. 109). Regeln är mycket vid och träffar inte bara fasta källor utan även rörliga, såsom fordon. Även ett kortvarigt ljud kan innebära en olägenhet för människors hälsa enligt miljöbalken om det är regelbundet och återkommande (jfr MÖD 2002:3).

Bolaget bedriver en bilprovningsverksamhet på fastigheten XXX. Verksamheten ligger vid E4:an och invid ett bostadshus. Avståndet mellan bostadshusets ena fasad och bilprovningens byggnad är cirka 20 meter. Bolaget har bedömt att utrymmet mellan bostadshuset och bilprovningens byggnad är den bästa lämpade platsen för att testa bilarnas signalhorn, eftersom tester inomhus eller på annan sida av byggnaden riskerar att störa andra verksamheter i samma byggnad som bolaget alternativt trafikanter på E4:an.

Mark- och miljööverdomstolen finner inledningsvis att bolagets bilprovning utgör en sådan verksamhet som omfattas av de allmänna hänsynsreglerna i 2 kap. MB. Bolaget har således en allmän skyldighet att utföra skyddsåtgärder för att begränsa olägenheter för människors hälsa enligt 2 kap. 3 § MB. För det fall närboende upplever störningar i form av exempelvis buller kan nämnden utöva tillsyn mot en sådan verksamhet. I detta fall har nämnden dock bedömt att det inte har funnits skäl att vidta några tillsynsåtgärder mot verksamheten. Nämnden har i sin bullermätning bland annat bedömt att ljudet från signalhornen inte uppgår till mer än cirka 44 dB(A) inne i Inger

Brunes lägenhet, efter att ha gjort ett schablonmässigt avdrag för normal ljuddämpning i fasaden med 30 dB(A).

Mark- och miljööverdomstolen konstaterar att det inte finns några bestämda gränsvärden för när ljud inomhus utgör en olägenhet för människors hälsa enligt 9 kap. 3 § MB. Däremot finns i de allmänna råden ett riktvärde på maximalt buller inomhus om 45 dB(A). En bedömning ska vidare ske i det enskilda fallet med hänsyn till bland annat typen av störning och omgivningen.

Mark- och miljööverdomstolen anser att nämndens bullermätning innehåller brister men att den indikerar att ljudnivån i IB lägenhet ligger omkring 45 dB(A) vid testning av signalhorn. Ljudet från signalhornen är visserligen kortvarigt, men har en genomträngande och larmliknande karaktär. Vidare återkommer ljudet vid upprepade tillfällen dagligen eftersom bolaget testar omkring 50-70 fordon per dag. Med hänsyn till ljudets karaktär och mot bakgrund av att det är ett återkommande skarpt ljud i närheten av ett bostadshus, anser Mark- och miljööverdomstolen i likhet med mark- och miljödomstolen att utredningen i målet är tillräcklig för att bedöma att ljudet utgör en olägenhet enligt 9 kap. 3 § MB. Mark- och miljödomstolen har därmed rätteligen återförvisat målet till nämnden för erforderliga tillsynsåtgärder. Överklagandet ska därför avslås.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsrådet Lars Borg, tekniska rådet Bengt Jonsson, hovrättsrådet Mikael Hagelroth, referent, och tf. hovrättsassessorn Ida Ståhle. Målet har föredragits av Fannie Finnved.



UMEÅ TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2018-01-23
meddelad i
Umeå

Mål nr M 2026-17

KLAGANDE
IB

MOTPARTER

Opus Bilprovning AB, 556865-1342
Korsgatan 2
891 35 Örnsköldsvik

Samhällsbyggnadsnämnden, Örnsköldsviks kommun
891 88 Örnsköldsvik

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Västernorrlands läns beslut den 4 september 2017 i ärende nr 505-2897-2017, se bilaga 1

SAKEN

Klagomål avseende olägenhet i form av buller- och ljusstörning, Örnsköldsvik
XXX

DOMSLUT

Med ändring av länsstyrelsens beslut upphäver mark- och miljödomstolen
Samhällsbyggnadsnämnden i Örnsköldsviks kommuns beslut och återförvisar målet
till Samhällsbyggnadsnämnden i Örnsköldsviks kommun för fortsatt handläggning.

Dok.Id 286635

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 138 901 04 Umeå	Nygatan 45	090-17 21 00 E-post: mmd.umea@dom.se www.domstol.se	090-77 18 30	måndag – fredag 08:30–16:30

BAKGRUND

Den 20 december 2016 inkom IB till Samhällsbyggnadsnämnden i Örnsköldsviks kommun (nämnden) med klagomål på störningar från Opus Bilprovning AB (bilprovningen) belägen i grannfastigheten till hennes hyreslägenhet. Störningarna uppgavs ske i form av en ljusskylt, belägen ca 20 meter från fasaden på hyreslägenheten, samt från bilprovningens tester av fordonens signalhorn. Den 29 mars 2017 beslutade nämnden att lämna IB klagomål om olägenheter i form av störande ljus och buller från bilprovningen utan åtgärd. Som skäl för beslutet uppgav nämnden i huvudsak att den störande ljusskylten endast var i drift under bilprovningens verksamhetstider samt att ljudet från signalhornstesterna inte var omfattande nog för att utgöra en olägenhet för människors hälsa i miljöbalkens mening.

IB överklagade nämndens beslut avseende bullerstörning från bilprovningens tester av signalhorn till länsstyrelsen. Länsstyrelsen, som prövade frågan om nämnden borde ha vidtagit några åtgärder avseende ljudet från signalhornen, avslog överklagandet den 4 september 2017. Länsstyrelsens bedömning var att tutandet visserligen gav upphov till en hög maxnivå men att, då det endast varade någon sekund och då inte samtliga bilars signalhorn testades i närheten av huset samt då testerna endast utfördes på vardagar och under dagtid, någon sådan betydande störning som nämnden borde ha åtgärdat inte förelåg.

IB har nu överklagat länsstyrelsens beslut till mark- och miljödomstolen.

YRKANDEN M.M.

IB har, som det förstås, yrkat att mark- och miljödomstolen beslutar att vidta tillsynsåtgärder med anledning av dels bullerstörningar från bilprovningen, dels ljusstörningar från bilprovningens ljusskylt.

IB har som skäl för sitt överklagande anfört i huvudsak följande. *Tester av signalhorn*

Örnsköldsviks kommun har gjort fel när de beviljat tillstånd för en bilprovning att etablera sig endast 20 meter från ett bostadshus. Till en början genomfördes tester av fordonens signalhorn inomhus, men sedan ambulanspersonal i samma byggnad framförde klagomål över detta har de genomförts utomhus. Flera av de berörda hyresgästerna är skiftarbetare och tvingas sova hos släktingar eller andra bekanta för att klara av sina arbeten. Andra hyresgäster försöker att vara hemifrån så mycket som möjligt. Därtill har hörselskadades förening involverats i detta.

Ingen annanstans i Sverige har en bilprovning tillåtit att etablera sig vägg i vägg med ett stort hyreshus. I byggnadstillståndet står vidare ”bostäder, kontor, garage och affär”, inget om någon störande bilprovningens verksamhet.

Ljusskylt

Ljusskylten är tänd utöver bilprovningens verksamhetstider, ibland under hela natten. Texten ”Entré” lyser hela dagarna men är inte lika störande. Ljusskylten gör att IB inte kan titta på TV i vardagsrummet eller ha bekanta som övernattar där. Skylten upplevs störande även från köksfönstret. Skylten är tänd under varierande tider, generellt tänds den mellan kl. 06:30 – 06:50 och lyser till omkring kl. 18:00 - 19:30. Vid några tillfällen har skylten varit tänd fram till kl. 23:00.

Sammanfattningsvis har Opus bilprovning etablerat sig på fel ställe och utgör en olägenhet för hyresgästerna i bostadshuset.

Bilprovningen har, som det får förstås, motsatt sig ändring av beslutet och anført i huvudsak följande.

Tester av signalhorn

Bilprovningen har gjort bedömningen att den bästa platsen för att utföra tester av fordonens ljudsignaler är mellan husen. Detta med anledning av att den andra parkeringen ligger intill E4:an vilket gör att det vore olämpligt att testa signalhornen där, alternativt stridande mot trafikförordningen. Användande av ljudsignal ska inte göras i närhet till andra trafikanter i annat syfte än att förebygga eller förhindra fara.

Ljudsignalen kan med anledning av det anförda endast ske mellan husen för att inte missbruka effekten av en varningssignal. Det finns ingen alternativ plats som är lämpligare. Däremot kan bilprovningen utföra sina ljudtester i slutet på provkörningssträckan där avståndet mellan husen är längre än vid t.ex. början av provkörningssträckan.

Att sätta upp ett plank som används vid större vägar för att minska ljudet mellan husen är eventuellt möjligt utan större svårigheter, men i så fall bör det vara upp till hyresvärderna att fatta beslut om det. Bilprovningen har ingen uppfattning om vilka kostnader en sådan lösning skulle medföra.

Ljusskylt

Bilprovningen har gjort allt för att skylten ska störa så lite som möjligt. Bland annat har ljusstyrkan dämpats, ljusrelä kopplats in och skylten släcks numera när personalen lämnar lokalen. Skylten lyser endast under bilprovningens arbetstider mellan 06:30 – 18:30. Om någon jobbar längre ska skylten ändå släckas kl. 18:30, vilket i och för sig har missats någon gång.

Nämnden har motsatt sig ändring av beslutet och framfört i huvudsak följande.

Tester av signalhorn

Nämndens miljöinspektör har vid ett flertal tillfällen under mars och april 2017 befunnit sig på plats, flera timmar per gång, mellan bilprovningen och bostadshuset och har inte kostaterat några signaler från bilhorn överhuvudtaget.

Funktionskontroll av bilarnas signalhorn görs numera uteslutande i utrymmet mellan byggnaderna. Tidigare under året har bilprovningen angett att tester av signalhorn gjordes även vid parkeringen mot E4 och efter infarten från vägen vid trafikljusen till huset på fastigheten. Dessa alternativ är att föredra ur störningssynpunkt för den klagande hyresgästen men är sämre ur trafiksäkerhetssynpunkt.

Vid tidigare mätning av maximal ljudnivå vid en mycket kort tutning, mindre än en sekund, uppmättes lite mindre än 90 dB(A) som maximal ljudnivå, den 14 juni 2017. Om tutningen görs på närmaste avstånd till husets lägenheter, är avståndet ca 18 meter mellan ljudkälla och fasad. Den maximala ljudnivån vid fasad blir då 74 dB(A). Med en normal fönsterdämpning på 30 dB(A) blir den maximala ljudnivån inomhus 44 dB(A). Då den maximala ljudnivån inomhus enligt folkhälsomyndighetens allmänna råd inte bör överstiga 45 dB(A) anser nämnden att störningarna dagtid från testerna av signalhornen inte kan betraktas som olägenhet för människors hälsa.

Verksamhetsutövaren bör genom egna mätningar och beräkningar kunna redovisa ljudnivåer från signalhorn i ett större antal bilar och inomhus i bostäder för att säkerställa att inomhusnivåerna understiger 45 dB(A) som maximala ljudnivåer. Om ljudnivåerna då överskrider 45 dB(A) inomhus bör verksamheten redovisa vilka åtgärder som de tänker vidta för att dämpa bullret så att det maximala bullret inomhus i bostäderna ska vara acceptabelt.

Ljusskylten

Ljusskylten är endast tänd under bilprovningens verksamhetstider, vardagar mellan 06:30 och 18:30, och utgör inte en olägenhet för människors hälsa.

DOMSKÄL

Processens ram

Frågan om olägenhet på grund av en störande ljusskylt kan inte prövas av mark- och miljödomstolen, då yrkande om detta varken har framförts till- eller prövats av länsstyrelsen. Störningarna från ljusskylten kan inte heller anses ha sådant samband med frågan om olägenhet till följd av bullerstörningar från tutningarna, att frågan kan prövas som en omständighet inom ramen för den bedömningen.

Mark- och miljödomstolen har i målet att ta ställning till om bilprovningens verksamhet medför olägenheter för människors hälsa i form av bullerstörningar och,

om så bedöms vara fallet, vilka åtgärder som är miljömässigt motiverade och rimliga att ställa på verksamhetsutövaren för att begränsa dessa.

Tillämplig lagstiftning m.m.

Av den grundläggande hänsynsbestämmelsen i 2 kap. 3 § miljöbalken följer att den som bedriver en verksamhet ska utföra de skyddsåtgärder, iaktta de begränsningar och vidta de försiktighetsmått som i övrigt behövs för att förebygga, hindra eller motverka att verksamheten medför skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön. Detta krav gäller enligt 2 kap. 7 § samma balk i den utsträckning det inte kan anses orimligt att uppfylla det. Vid rimlighetsbedömningen ska särskild hänsyn tas till nyttan av skyddsåtgärder och andra försiktighetsmått jämfört med kostnaderna för sådana åtgärder.

I 9 kap. 3 § miljöbalken anges att med olägenhet för människors hälsa avses störning som enligt medicinsk eller hygienisk bedömning kan påverka hälsan menligt och som inte är ringa eller helt tillfällig. I förarbetena till bestämmelsen anføres att en störning bör vara av någon betydelse, inte av helt tillfällig natur och kunna vara skadlig i antingen fysiskt eller psykiskt hänseende på en människas hälsotillstånd. Bedömningen ska ske från medicinska eller hygieniska utgångspunkter och inte innefatta några ekonomiska eller tekniska avvägningar. Bedömningen ska utgå från vad människor i allmänhet anser vara en olägenhet och inte enbart baseras på en enskild persons reaktion i det enskilda fallet. Om en störning ska anses vara ringa är beroende av hur människor i allmänhet uppfattar störningen och vid bedömningen ska hänsyn tas till personer som är något känsligare än normalt, som t.ex. allergiker. Störningen måste vidare vara av viss varaktighet, vilket förutom fasta störningar omfattar även regelbundna störningar och störningar som återkommer vid flera tillfällen om än inte med någon regelbundenhet (se prop.1997/98:45 s. 109).

Olägenhet

Mark- och miljödomstolen kan utifrån den syn som har företagits och vad som i övrigt framkommit i målet konstatera följande.

Det totala flödet fordon som dagligen testas i verksamheten uppgår till 50-70 stycken. Detta kan innebära ljudtestning av signalhorn på ca 6 bilar i timmen. Varje enskild tutning sker under en tidsperiod på under en sekund. Vid tiden för nämndens beslut utfördes ungefär hälften av bilprovningsverksamhetens tester av signalhorn på platsen mellan bilprovningen på fastigheten XXX i Örnsköldsvik och hyreslägenheterna på Ångermanlandsgatan. Numera utförs dessa tester uteslutande i utrymmet mellan byggnaderna.

För att avgöra när buller utgör en olägenhet finns som stöd att hämta ur Naturvårdsverkets vägledning om industri- och annat verksamhetsbuller (Rapport 6538) samt Folkhälsomyndighetens allmänna råd om buller inomhus (FoHMFS 2014:13). Naturvårdsverkets vägledning anger att en utgångspunkt för olägenhetsbedömning vid fasad utomhusbostäder är en ekvivalent ljudnivå på 45 dB(A) om ljudkaraktären är särskilt störningsframkallande och ofta återkommande impulser som vid nitningsarbete, lossning av skrot och liknande eller innehåller ljud med tydligt hörbara tonkomponenter. Folkhälsomyndighetens råd ger riktvärden på bullernivåer som bör tillämpas vid bedömning av om olägenhet för människors hälsa föreligger avseende buller inomhus. Riktvärdena anger ett maximalt ljud på 45 dB(A) och ett ljud med hörbara tonkomponenter en ekvivalent ljudnivå på 25 dB(A). Mot bakgrund av det aktuella ljudets karaktär är det riktvärde som framförallt har betydelse i målet maximalt 45 dB(A) inomhus. Riktvärdena för buller är avsedda som utgångspunkt och vägledning för den bedömning som ska göras i varje enskilt fall. Nivåerna bör i normalfallet vara vägledande för bedömningen av om buller utgör en olägenhet men det kan finnas skäl att tillämpa andra nivåer, såväl högre som lägre.

Domstolen konstaterar att IB bostad är lokaliserad i stadsmiljö och redan i förhållandevis stor utsträckning är utsatt för trafikbuller, framförallt från väg E4. Detta, sammantaget med att testerna endast genomförs under dagtid, talar för att de boende kan behöva acceptera något större störningar än vad som annars varit fallet. Karaktären på ljudet från ett signalhorn, som utgörs av en relativt ren

tonkomponent, medför dock att ljudet blir särskilt framträdande och kan utgöra en störning även vid lägre ljudnivåer.

När det gäller vilka ljudnivåer signalhornen ger upphov till inleder domstolen med att konstatera att IB egna ljudmätningar inte är tillförlitliga och att de helt ska bortses från. Nämnden har mätt ljudet från signalhornen i närheten av de testade bilarna. Nämnden har förklarat att man använt detta tillvägagångssätt på grund av att prövningen av signalhornen sker under en så kort tidsperiod att signalhornen inte hinner uppnå maximal ljudnivå enligt teknisk data. Enligt nämndens mätning uppgår den uppmätta maximala ljudnivån till något mindre än 90 dB(A). Med ledning av detta värde har nämnden uppskattat att ljudnivån vid fasad blir 74 dB(A). Vidare har nämnden angivit att det med en normal fönsterdämpning på 30 dB(A) blir en maximal ljudnivå inomhus ca 44 dB(A). Nämndens mätning och beräkning är så utförd att det finns ett flertal tänkbara felkällor och osäkerheter. Domstolen menar därför det inte på föreliggande underlag i nuläget går att bedöma om riktlinjerna innehålls. För att kunna avgöra detta krävs ytterligare utredning. En sådan utredning kräver fackmannamässig god kunskap om hur buller ska mätas och beräknas samt avancerade instrument.

Mot bakgrund av att det är oklart om riktvärdena för buller innehålls har domstolen först att ta ställning till om målet kan avgöras på föreliggande utredningsmaterial eller om målet ska återförvisas till nämnden för fortsatt utredning. Även om resultatet av nämndens mätning och beräkning är förhållandevis osäkert menar domstolen att denna utredning i kombination med vad som framkommit vid den genomförda synen och av utredningen i övrigt får anses utgöra tillräckligt underlag för bedömningen av om signalhornsprövningen utgör en olägenhet.

Vid den genomförda synen kunde mark- och miljödomstolen konstatera att ljudet från signalhornen hördes förhållandevis tydligt i IB bostad. Domstolen menar att det förvisso är förenat med betydande svårigheter att utifrån vad som kunde uppfattas vid synen bedöma hur störande ljudet skulle uppfattas över tid eller hur störningen kan komma att påverka människors hälsa. Trots detta menar

domstolen att antalet tutningar i kombination med den ljudnivå som uppfattades vid synen och som indikeras av nämndens mätning och beräkning medför att provningen av bilarnas signalhorn mellan husen måste anses utgöra en olägenhet i miljöbalkens mening. Vid denna bedömning har domstolen särskilt beaktat det förhållandet att det är fråga om kontinuerliga tester som genomförs varje arbetsdag samt att karaktären av ljudet utskiljer sig från annat buller i området. Störningen är ofta återkommande och uppnår därmed en viss varaktighet även om signalerna är relativt korta.

Återförvisning

Domstolen har ovan funnit att ljudet från signalhornen utgör en olägenhet i den mening som avses i miljöbalken. Kvar att pröva är därför vilka krav på åtgärder som är miljömässigt motiverade och rimliga att ställa på verksamhetsutövaren för att begränsa störningen. Den frågan har varken prövats av nämnden eller länsstyrelsen.

Domstolen konstaterat att det finns ett flertal tänkbara åtgärder för att komma till rätta med bullerstörningar av förevarande slag. Exempelvis kan den tid inom vilken signalhorn tillåts att prövas begränsas, bullerskydd av olika slag kan uppföras eller så kan verksamhetsutövaren förbjudas att utföra tester inom det aktuella området.

När det gäller frågan om provningen av signalhornen kan ske på annan plats har bilprovningen anfört att tester inte kan genomföras på parkeringen som angränsar till E4:an på grund av den trafikstörning som skulle kunna uppstå. Enligt mark- och miljödomstolen är det på föreliggande utredningsmaterial oklart om signalhornsprovning på den aktuella parkeringen skulle kunna föranleda trafikstörning, vilket exempelvis skulle kunna utredas vidare i samråd med Trafikverket. Det är inte heller utrett om signalhornsprovningen skulle kunna ske på någon annan del av fastigheten eller på någon annan plats i närområdet.

Bilprovningen har anfört att ett bullerplank eventuellt skulle kunna uppföras vid den plats där provningen nu genomförs, men att bilprovningen inte äger fastigheten och att bilprovningen inte har någon uppgift om kostnaden för åtgärden. Mark- och miljödomstolen konstaterar att utredningen varken tillåter domstolen att bedöma om Bilprovningen har faktiskt möjlighet att uppföra plank eller om en sådan åtgärd är kostnadsmässigt rimlig.

Mark- och miljödomstolen konstaterar mot bakgrund av det ovanstående att ytterligare utredning krävs för att avgöra om och i sådana fall vilka krav på åtgärder som är miljömässigt motiverade, möjliga och rimliga att ställa på verksamhetsutövaren. Dessa frågor utreds enklare vid nämnden än vid domstolen. Till detta kommer att även instansordningsskäl talar för att nämnden som första instans bör pröva frågan om, och i sådana fall vilka, åtgärder som är motiverade. Mark- och miljödomstolen finner därför att målet ska återförvisas till nämnden för fortsatt utredning och nytt beslut.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV427)

Överklagande senast den 13 februari 2018.

Tor Holst

Camilla Wolf-Watz

I domstolens avgörande har tingsfiskalen Tor Holst och tekniska rådet Camilla Wolf-Watz deltagit. Föredragande har varit tingsnotarien Klara Andersson.